

Plenum

Torsdag 27.9.2018 kl. 16.00—18.29

6. Lagmotion med förslag till lag om ändring av lagen om indrivning av fordringar

Lagmotion LM 26/2018 rd Satu Taavitsainen sd m.fl.

Remissdebatt

Talman Paula Risikko: Ärende 6 på dagordningen presenteras för remissdebatt. Talman konferensen föreslår att ärendet remitteras till lagutskottet.

Debatt

17.48 **Satu Taavitsainen sd** (esittelypuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Hyvät edustajakollegat! Aivan aluksi totean, että otin ilolla vastaan Etelä-Savon kauppakamarista kirjeen, jossa he kertoivat myönteisen kantansa tähän lakialoitteeseen. He kirjoittavat näin: ”Hyvä kansanedustaja Satu Taavitsainen, Mikkelin kauppakamariosasto kannattaa lakialoitetta, jossa yrityssaataviin kohdistuvat perintäkulut saatetaan samalle tasolle kuin ne ovat kuluttajasaatavien kohdalla.”

Meillä on nyt lähetekeskustelussa siis tekemäni lakialoite laiksi saatavien perinnästä annetun lain muuttamisesta. Kiitos teille kaikille kansanedustajille, jotka allekirjoittitte tämän. Meitä on yhteensä 48. Myös Suomen Yrittäjät tukee tätä lakialoitetta.

Lakialoitteessa esittämämme muutos merkitsisi sitä, että myös yrityksille kohdistuvien laskujen perintäkuluille asetettaisiin katto. Tällä hetkellä perintäkuluja rajoittava sääntely koskee vain kuluttajia. Esitämme lakialoitteessa, että yritysten perintäkulujen enimmäismaksut säädettäisiin samantasoisiksi kuluttajasaatavien kanssa. Näin on Ruotsissakin.

Tässä lakialoitteen kirjoittamisessa piti kuitenkin huomioida myös EU:n maksuviivästytdirektiivi, jonka mukaan velkojalla on oikeus saada elinkeinonharjoittajalta 40 euroa vakiokorvauksena perintäkuluista. Eli velkojalla on tämän direktiivin nojalla siis oikeus saada korvausta perintäkuluista yrityksiltä aina vähintään 40 euroa, joten tämä direktiivin säännös piti leipoa tähän lakialoitteeseen mukaan. Kerron vähän myöhemmin nuo summat.

Yritysten osalta nyt voimassa olevassa laissa perintäkuluista on säädetty tulkinnanvaraisesti vain niin, että velallisen on korvattava perinnästä aiheutuvat kohtuulliset kulut, mutta nämä ovat usein sitten olleetkin satoja euroja. Esimerkiksi eräässä aluehallintoviraston käsittelemässä tapauksessa perintätoimisto oli toimittanut yrittäjälle pääomaltaan 1 200 euron suuruista saatavaa periessään yhden maksuvaatimuksen, jossa perintätoimisto oli vaatinut summan lisäksi 167 euroa perintäkuluja. Kuluttajasaatavien osalta velalliselta olisi saanut periä lain mukaan perintäkuluja 50 euroa pääomaltaan tuon suuruudesta saatavasta. Perintätoimisto ei ollut esittänyt selvitystä siitä, kuinka paljon työtä kysymyksessä olevan asian hoitamiseksi oli tehty perintäkirjeen laatimisen ja lähettämisen lisäksi, ja aluehallintovirasto katsoi, että perintäkuluja voitiin pitää kohtuuttomina, kun perintätoimenpiteenä

Punkt i protokollet PR 91/2018 rd

oli ollut ainoastaan yhden maksuvaatimuskirjeen lähettäminen, josta koitui siis 167 euroa laskua yrittäjälle.

Suurten, usein kansainvälisessä omistuksessa olevien perintäyhtiöiden vaatimat perintäkulut eivät siis vastaa todellisia perintätoiminnasta aiheutuvia kuluja vaan ovat yleensä niitä huomattavasti suuremmat. Perintätoiminta on taloushallinnon ohjelmistojen kehittymisen myötä huomattavasti muuttunut ja automatisoitunut digitaalisten järjestelmien yleistyessä, ja todellisuudessa perinnässä nykyään entistä vähemmän tehdään aikaa vievää ihmisten suorittamaa työtä, ja näin ollen kulutkin ovat pienemmät.

Korkeat ja nopeasti kasvavat perintäkulut osuvat ankarasti juuri pieniin yrityksiin, koska heillä on vain vähän tai ei ole lainkaan neuvotteluvaraa. Yrittäjät kertovat, että äkillinen maksuvaikeus aiheutuu esimerkiksi siitä, että pienyrityksen omaa, suurehkoa saatavaa ei ole maksettu ajoissa tai että saatava maksuaika on pakko sopia niin pitkäksi, että riski oman laskun erääntymiseen pääsee syntymään. Pienyrittäjien tilannetta vaikeuttaa sekin, että heidän on lähes mahdotonta riitauttaa suuriakaan, kohtuuttomia perintäkuluja, koska maksuhäiriölistalle joutuminen vaikeuttaisi yrityksen toimintaa heti ja usein myös pidemmällä aikavälillä. Yrittäjällä ei käytännössä ole muuta mahdollisuutta kuin jollakin tavalla suoriutua perintäkuluista, vaikka ne olisivat tilapäisessä maksuvaikeustilanteessa olevalle yritykselle suuri taloudellinen taakka.

Varmasti tämä lakialoite aiheuttaa perintäyhtiöissä napinaa, koska se pienentää heidän tulojaan. Tästä ei kuitenkaan pidä välittää, vaan eduskunnan pitää olla pienemmän puolella kohtuullisuutta korostaen. Useat suuret, kansainväliset perintäyhtiöt eivät muutoinkaan noudata hyvää perintätapaa ja lakia, vaan ne myyvät velkoja eteenpäin, hävittävät alkupe räisiä laskuja ja harjoittavat laitonta perintää, ja avi on antanut niille useita huomautuksia.

Arvoisa puhemies! Tässä kohtaa kerron näitä esimerkkejä, kuinka tämä lakialoite vaikuttaisi. Elikkä kerroin tuossa äsken, että tämä EU:n maksuviivästysdirektiivi tekee sen, että vähintään 40 euroa on se perintäkulu silloin, kun se kohdistuu yritykseen. Esimerkiksi: Kuluttajalle saa osoittaa perintäkuluja enintään 14 euroa, jos saatavan pääoma on enintään 100 euroa; tuo määrä olisi yritykselle 40 euroa tämän direktiivin vuoksi. Kuluttajalle saa osoittaa 24 euroa, jos saatavan pääoma on yli 100 euroa mutta enintään 1 000 euroa; tuo määrä olisi yritykselle 40 euroa tämän direktiivin vuoksi. Kuluttajalle saa osoittaa perintäkuluja enintään 50 euroa, jos saatavan pääoma on yli 1 000 euroa, ja tämä olisi sama jatkossa kuluttajille ja yrityksille. Kaikki tämä lukee tässä lakialoitteessa, ja tämä parantaisi huomattavasti nykyistä tilannetta ja yrittäjien asemaa. Tämä lakialoite onkin jo herättänyt paljon toivoa suomalaisissa yrityksissä, erityisesti yksinyrittäjissä ja pienyrittäjissä.

Tänään on torstai, ja torstai on aina toivoa täynnä. Toivon lakivaliokunnan käsittelyssä valiokunnan suhtautuvan myönteisesti tämän lain muuttamiseksi.

17.56 Ritva Elomaa ps: Arvoisa puhemies! Yrityksiin kohdistuvat perintäkulut eivät ole läheskään aina oikeassa suhteessa velkapääoman suuruuteen nähden. Varsinkin pienyritysten kohdalla perintäyhtiöiden vaatimia ylisuuria perintäkuluja on käytännössä miltei mahdoton riitauttaa, koska yritysten voimavarat ja energia kuluva toiminnan pyörittämiseen ja kynnys lähteä valitusprosessiin on korkea. Tämä lakialoite, jonka edustaja Taavitsainen on tehnyt, on kannatettava, ja olen sen myös allekirjoittanut. Siis kannatan edustaja Satu Taavitsaisen lakialoitetta. Siinä pienyrittäjä ja kuluttaja asetetaan yhdenvertaiseen asemaan perintäkuluja rajoittavaa sääntelyä koskien.

Punkt i protokollet PR 91/2018 rd

Vuonna 2017 ulosotossa oli 560 000 henkilöä, ja vuoden 2018 ennuste on 570 000 henkilöä. Maksuhäiriömerkinnät ovat kasvussa, valitettavasti. Työntekoon kykeneville kansalaisille ja yrittäjille pitäisi löytää työtä, jolloin olisi mahdollista selvittää veloista laatimalla maksusuunnitelma. Tätä kautta moni pääsisi taas elämään kiinni. Seura-lehti julkaisi kirjoituksen, jonka mukaan matalapalkka-aloille ollaan käytännössä tekemässä taloudellisen erehtymättömyyden vaatimusta, eli luottotiedot voitaisiin tarkistaa ja niiden nojalla torpata jopa töihinotto. Ylivelkaantuneiden ahdinko 90-luvun laman takia on vielä tänä päivänä valitettavasti faktaa. Ja nyt eletään vuotta 2018, joten tämä tilanne on ylivelkaantuneille aivan kohtuuton. Perussuomalaiset ja myös edustaja Laura Huhtasaari presidenttivaalikierueellaan nosti asiaa esille. Myös henkilökohtaisesti olen tehnyt asiaan liittyen hyvin monta kirjallista kysymystä ja myös lakialoitteen, joka tällä hetkellä on siellä jossain valiokunnan paperipinossa. Toivottavasti käsitellään.

Arvoisa puhemies! Onko yhteiskunta menossa siihen suuntaan, että ylivelkaantunut, maksuhäiriömerkattu, konkurssin tehnyt tai ulosotossa oleva on niin sanottu B-luokan kansalainen? Heitä olisi siis puolisen miljoonaa. En ikinä lähde tähän ristiinnaulitsijoiden klubiin tuomitsemaan ihmisiä. Yhteiskunnan ja yksilöjen etu on löytää todellisia keinoja kansalaisille päästä jaloilleen, löytää tavoitteet ja halu olla rakentamassa tätä maata. Yhdessä. Köyhät kyykkyyn -ajattelu ei ole sivistyneen yhteiskunnan merkki. — Kiitos.

18.00 Ville Skinnari sd: Arvoisa rouva puhemies! Ensinnäkin haluan kiittää edustaja Taavitsaista oikein hyvästä ja ajankohtaisesta aloitteesta. Olen sen itsekkin allekirjoittanut ja tuen sitä lämpimästi.

On tosi oleellista, että me puhumme tästä tavallisen kansalaisen, kuluttajan näkökulmasta ja tuomme esille niitä epäkohtia ja kohtaloitakin, joita myös edustaja Elomaa tässä hyvin kuvasi. Mutta itse haluaisin nostaa esille sen toisen puolen tai toisen näkökulman, joka koskee yksinyrittäjiä ja sitä, millaiseen kohteluun ja kohtuuttomuuteen monet pienyrittäjät, yksinyrittävät joutuvat yrityssaatavien perintäkuluissa. Muun muassa Suomen Yrittäjät on jo useampaan otteeseen, muistaakseni jo vuonna 2016, kiinnittänyt huomiota siihen, että yrityssaatavien perintäkuluille on saatava katto. Se auttaisi etenkin yksinyrittäjiä.

On selvää, että kuluttajalainsäädäntö on sinänsä oma lukunsa, mutta kun me katsomme yksinyrittäjiä, heidän päivittäistä työtään ja heidän asemaansa, niin itse näkisin, että yksinyrittäjiä tulisi myös suojella lainsäädännöllä, ja miksei pienyrittäjiä kaiken kaikkiaan.

Moni yksinyrittäjä, pienyrittäjä ei välttämättä uskalla tai ei pysty riitauttamaan niitä huomautusmaksuja, perintämaksuja, jotka tulevat. En ole tässä puolustamassa huolimattomuutta tai sitä, että yrittäjä ei maksa laskujaan, mutta vetoan kuitenkin siihen, että monella yrittäjällä saattaa olla siihen hyvä syy, sairaus, loppuun palaminen tai joku muu tekijä, minäkin takia joku lasku on saattanut jopa vahingossa jäädä maksamatta. Pahimmassa tapauksessa näistä muodostuu täysin kohtalokas kuluerä, jos ajatellaan sitä, että näitä kumuloituu, kertyy yhteen.

Suomen Yrittäjät muun muassa esittää, että yrityssaatavia koskeva sääntely voitaisiin toteuttaa noudattaen samoja periaatteita kuin tällä hetkellä noudatetaan kuluttajasaatavien osalta. Siinä on mielestäni lainsäätäjälle ja hallitukselle hyvä tavoite, koska uskon, että viime kädessä se säästäisi myös yritysten kustannuksia.

Oikeusministeriössä on tehty — ja täytyy kiittää ministeri Häkkästä siitä — monenlaisia hyviä uusia avauksia, kuten esimerkiksi positiivinen luottorekisteri, yksi niistä, eli kaiken kaikkiaan on lähdetty kokonaisvaltaisesti katsomaan sitä, miten voimme edistää yh-

Punkt i protokollet PR 91/2018 rd

teistyötä kuluttajien, yrittäjien, velkaantuneiden, ylivelkaantuneiden ja sitten pankkisektorin ja pienpankkisektorin kanssa. Mutta jotta me pääsisimme tässä todella eteenpäin, meidän tulisi miettiä myös digitaalisia ja teknologisia ratkaisuja.

Arvoisa puhemies! Siksi toivonkin, että hallitus voisi viipymättä käynnistää sellaisen valmisteluhankkeen, josta olen myös ministeri Häkkäselle maininnut, että meille syntyisi esimerkiksi tällainen maksualusta 2.0, joka olisi kotimainen, kotimaisesti omistettu ja siinäkin mielessä luotettava ja hyvin valvottu, että se voisi toimia tällaisena alustana mainitsemaani ilmansuuntaan myös yksinyrittäjien näkökulmasta. Tällaista meillä ei tällä hetkellä ole, mutta nyt positiivisen luottorekisterin aikana se olisi tulevaisuudessa mahdollista.

Vielä lopuksi, arvoisa puhemies, yksi näkökulma pienyrittäjän näkökulmasta on se, että tähän liittyy myös se tosiasia, että isot yritykset usein haluavat ja vaativat pitkiä maksuaikoja ja silloin se pieni yritys on siinä ketjussa viimeisimpänä. Tämäkin saattaa aiheuttaa sen ikävän tilanteen, että sillä pienyrittäjällä ei vain ole kassassa sitä rahaa, millä maksaa vaikka pieni puhelinlasku. Ennen finanssikriisiä Suomessa oli lyhyet maksuajat. Nyt me olemme luisuneet eteläeurooppalaiseen tyyliin.

18.05 Jani Mäkelä ps: Arvoisa puhemies! Sanotaan, että se, mikä ei ole oikeus ja kohtuus, ei voi olla lakikaan, niin ei se myöskään minun mielestäni voi olla perimiskulu. On hyvä, että kuluttajan velkojen perintää on säädelty tarkasti. Sitä voisi säädellä enemmänkin, koska edelleen kuulee tarinoita, että jopa julkisyhteisöt perivät omia saataviaan kuluttajiltakin varsin kohtuuttomia maksuja perien yksityisiä perintätoimistoja käyttäen. Mutta tässä on jo moni puhuja tuonut esille sen, ovatko mikroyrittäjät, yksinyrittäjät lopultakaan niin erilaisessa asemassa kuin kuluttaja-asiakkaat. Mielestäni eivät välttämättä ole, voivat olla jopa huonommassa asemassa juurikin näiden mainittujen isojen yritysten pidempien maksuaikojen takia. Heidän elantonsa on kiinni siitä, että ne rahat saadaan pois niiltä isoilta yrityksiltä.

Näenkin hyväksi sen, että lainsäädännöllä tällaisia kohtuuttomuuksia ja esteitä pyritäisiin purkamaan, koska tosiasia on kuitenkin se, että pienet yritykset, mikroyritykset työllistävät tänä päivänä valtavan joukon ihmisiä ja hyvin suuri osa tulevasta työllisyydestä joudutaan laskemaan näiden pienten yritysten varaan. Näin ollen yrittämisen esteitä tulisi jokaisella mahdollisella tavalla meidän lainsäätäjien toimesta poistaa.

Niinpä tämä laskujen mukaan 500. puheenvuoroni tässä eduskunnassa on oikein mukava käyttää tämän itsekin allekirjoittamani ja kannatettavan aloitteen puoltamiseen.

18.06 Maria Tolppanen sd: Arvoisa rouva puhemies! Ihan ensiksi: Tämä lakialoite, jota nyt käsittelemme, on erittäin kannatettava. Erittäin hyvää työtä edustaja Taavitsaiselta, ja mukavaa, että myös toiset oppositiopuolueet kannattavat tätä lakialoitetta.

Syy, miksi pidän tätä aloitetta erityisen hyvänä — nyt annan muutamia lukuja, aika paljonkin oikeastaan: Suomessa on 280 000 yritystä. Niistä 93 prosenttia on alle 10 hengen yrityksiä, siis niin sanottuja pienyrityksiä. Näistä mikroyrityksiä eli yrityksiä, jotka työllistävät vain yrittäjän itsensä, on 65 prosenttia, eli yksi ihminen työllistää itsensä. Me tiedämme sen, että Suomen systeemi on vähän sen kaltainen, että meillä joudutaan myöskin vähän pakolla yrittäjäksi. Kun työpaikka menee alta, niin silloin halutaan, että henkilö perustaa henkilöyhtiön, ja sen jälkeen hänet katsotaan yrittäjäksi ja tulee kaikki yrittäjän velvoit-

Punkt i protokollet PR 91/2018 rd

teet, myöskin omaa itseään kohtaan, tietysti eläkemaksut ja muut vastaavat, jotka ovat aika kohtuullisen suuret täällä.

Pelkästään ulosotossa tässä maassa on 57 000 oikeushenkilöä eli yrityksiä, yhdistyksiä, henkilöyhtiöitä, säätiöitä, kunnat kuuluvat tähän ja niin edelleen. Näitä on siis 57 000. Tiedossa ei ole, kuinka moni pienyritys on perinnässä, mutta perinnässä niitä on, koska me tiedämme tuon tien voutiin: se kulkee yksityisten perintäyhtiöitten kautta. Ja kun tähän kierteeseen päästään, osasyynä on siinä se, että perintäyhtiöiden kulut nousevat niin suuriksi, että pääoma jää pienemmäksi kuin kulut. Silloin jos lähtee laukka liikkeelle elikkä menee korkoa korolle, niin päästään hyvin pian siihen tilanteeseen, että ollaan jo menossa voutiin. Mutta sitä ennen käydään mutka käräjäoikeudessa ja lisätään vielä käräjäoikeuden kulut sinne sen pienen yrittäjän päälle. Kun Suomen systeemi on sellainen, että kerran konkurssin tehnyt ei kyllä kovin helposti siitä ahdingosta nouse eikä pääse tekemään uutta yritystoimintaa itselleen ja isompaakin yritystoimintaa, missä voisi työllistää sitten useampia, se on erittäin ikävä asia.

Konkurssihakemuksia tässä maassa oli muuten tänä vuonna elokuuhun mennessä 1 769 eli noin 1 800. Näissä kasvua edellisvuoteen on 22 prosenttia. Näissä yrityksissä henkilökuntaa oli 8 500, kasvua edellisvuoteen 8,5 prosenttia. Näissä yrityksissä oli keskimäärin viisi työntekijää. Nyt kun me tiedämme, että kun yritys joutuu rahavaikeuksiin, silloin kun konkurssi kolkuttaa ovelle, niin voimme olla aika lailla varmoja siitä, että ollaan myöskin siellä perintätoimiston asiakkaana ja voudin asiakkaana, ja siinä tilanteessa tämä yhteiskunta ei kyllä tällä hetkellä kättään tarjota vaan antaa mieluumminkin vauhtia sille yrittäjälle, että hän saa sen yrityksensä nurin ja yrittäjä itse jää työttömäksi ja sen lisäksi mahdollisesti vielä neljä muuta.

Tämän takia tämä lakiesitys, minkä edustaja Taavitsainen on tehnyt, on erittäin kannatettava. Todella toivon, että tämä otettaisiin vakavasti tässä salissa ja tätä kautta autettaisiin maata eteenpäin, autettaisiin työllisyyttä, autettaisiin pysyvien työpaikkojen säilymistä.

18.11 Satu Taavitsainen sd: Arvoisa rouva puhemies! Perintätoiminnan lainmukaisuutta valvoo Etelä-Suomen aluehallintovirasto. Se on todennut, että mikäli perintäyhtiö ei pysty näyttämään toteen, että toimenpiteet eroaisivat kuluttajaperintään verrattuna, ei ole perusteltua vaatia niistä yrittäjiltä suurempia kustannuksia kuin kuluttajilta. Avilla ei kuitenkaan ole toimivaltaa alentaa perintätoimiston perimiä perintäkuluja tai määrätä perintätoimistoja maksamaan korvauksia yrittäjälle. Nyt hyvin usein käy niin, että suurin osa yrittäjistä, jotka ovat juuri pienyrittäjiä, yksinyrittäjiä, maksavat sitten nämä suuretkin perintäkulut mukisematta, koska pelkäävät maksuhäiriömerkintää.

Vuonna 2016 Etelä-Suomen avi antoi tällaisista asioista 26 valvontapäätöstä, joista seitsemässä se antoi perintäyhtiölle varoituksen, ja lisäksi 15 tapauksessa se katsoi perintäkulut kohtuuttomiksi, muttei antanut varoitusta. Eli vaikka meillä on valvova viranomainen, niin käytännössä perintäyhtiöiden ja näiden kohtuuttomien kulujen valvominen on aika mahdotonta, ja sen vuoksi on tärkeää, että säädämme lailla nämä yrityksille kohdistuvat perintäkulut samalle tasolle kuin on kuluttajille määritelty.

Kertaan vielä tässä, arvoisa puhemies, onko aikaa 2 minuuttia vai 3 minuuttia?

Toinen varapuhemies Tuula Haatainen: 3 minuuttia paikaltaan pidetty puheenvuoro.
— Olkaa hyvä, voitte jatkaa.

Punkt i protokollet PR 91/2018 rd

Kiitos. — Elikkä mikäli tämä lakialoite menisi nyt eteenpäin, niin sellainen esimerkki-tilanne, jossa eräällä pienyrittäjällä oli 2 000 euron lasku myöhästynyt erinäisistä henkilökohtaisista syistä johtuen, ja hänelle koitui siitä maksumuistutuksesta 400 euroa perintäkulua, niin nyt kun on viidakonlait, näin tapahtuu, mutta jos tämä lakialoite tulisi voimaan, ne perintäkulut olisivat 50 euroa, niin kuin ne ovat tällä hetkellä kuluttajillekin. Yli 1 000 euron suuruisista laskuista saa perintäkulut olla maksimissaan 50 euroa, ja näin se olisi sitten yrityksillekin.

18.14 Ville Skinnari sd: Arvoisa puhemies! Tietysti kun eduskunnassa ollaan ja lainsäädännöstä puhutaan, pitää katsoa myös olemassa olevaa lainsäädäntöä, ja kyllähän meillä oikeustoimilaistakin löytyy pykälä, mikä puhuu kohtuullistamisesta, ja kyllähän sellainen kohtuullisuusajattelu, kuten äsken sanoinkin, lähtee myös siitä, että jos olet yksityisyrittäjä tai elinkeinonharjoittaja, niin kyllä siinä täytyisi olla kohtuullisuutta.

Edustaja Taavitsainen avasi hyvin sitä käytännön elämää ja sitä käytännön palautetta, mitä me aika monet olemme saaneet, ja kyllähän tällaiset huomautusmaksutkin toimimisyrittäjälle tai yksityisyrittäjälle ovat aika kohtuuttomia, kun puhutaan esimerkiksi puhelinlaskuista, joista olen kuullut, että myöhästymismaksu on 40 euroa. Se on aika kova, kun kysymys on yhdestä puhelinlaskusta — joka on saattanut vaikka työmatkan takia, tai ei nyt pelkästään aina työmatkan takia mutta jostain syystä, jäädä maksamatta. Tietenkään en tunne näitä yksityiskohtia, mutta sanon vain sen, että 40 euroa vaikkapa 40 euron puhelinlaskusta on mielestäni huomautusmaksuna erittäin kova. Liian kova.

Mutta kun puhutaan lakialoiteista ylipäättään, niin se on hienoa, että meillä on tällainen työkalu, että me voimme keskustella lakialoitteen muodossa tästä asiasta — ja siitä vielä kiitos edustaja Taavitsaiselle — mutta sitten toki me tarvitsemme tähän myös aktiivisen ja kunnianhimoisen ministerin ja hallituksen, joka tarttuu näihin asioihin, ja kuten sanottu, toivoisin, että vielä tällä eduskuntakaudella esimerkiksi oikeusministeri Häkkänen ottaisi kopin tästä asiasta ja valmistelisi ministeriössä sellaista lainsäädäntöä, joka vastaisi niihin kysymyksiin, mitä me tänään, tässä ja nyt esitämme, ja niihin tosiseikkoihin, mitä me kerromme niin kuluttajanäkökulmasta kuin pienyrittäjänäkökulmasta.

18.16 Hannu Hoskonen kesk: Arvoisa rouva puhemies! Edustaja Taavitsaiselle haluan kertoa parhaat kiitokset erinomaisesti tehdystä lakialoitteesta ja myös näille 47 allekirjoittaneelle kiitokset, että ovat paneutuneet asiaan. Todellakin tämä lakialoitteessa oleva ongelma saatavien perinnästä on aivan jättimäinen ongelma. Ne yrittäjät, jotka ovat tähän tilanteeseen joutuneet, ovat todella vapaata riistaa kaikenlaiselle kohtuuttomalle laskutukselle.

Mielestäni yhteiskunnassa lainsäätäjien, tässä tapauksessa meidän eduskunnassa, pitää asettua aina sen heikomman puolelle lainsäädäntöä tehdessämme. Elikkä toivoisin kyllä hartaasti, vaikka tässä lakialoitteessa ei sitä sataa allekirjoittajaa olekaan, että siitä huolimatta oikeusministeri Häkkänen ja oikeusministeriö ottaisivat tämän asian vakavasti, koska todellakin niille yrittäjille, jotka ovat joutuneet tähän kierteeseen, on lähes mahdoton tehtävä selvittää siellä, saada yritys nousemaan pinnalle ja pysymään pystyssä ja työpaikat turvattua. Tämän takia toivon, arvoisa puhemies, että tämä lakialoite menestyisit ministeriön pöydällä ja oikeusministeri Häkkänen ottaisi tämän asian käsittelyyn.

Tämähän kuuluu samaan kategoriaan kuin pikavippi. Tässä asiassa on samaa kohtuuttomuutta kuin niissä pikavipeissä, joissa pienen pikavipin korko voi nousta aivan älyttömiin,

Punkt i protokollet PR 91/2018 rd

ja sekin on aivan kohtuutonta. Jos pikavippiasia nyt jostain syystä lähtisi etenemään, niin toivon kyllä hartaasti, että tämä asia otettaisiin siinä samassa yhteydessä esille, koska näihin tilanteisiin joutuneet yrittäjät ovat kyllä aivan ylipääsemättömissä vaikeuksissa. Isot yhtiöthän, joilla on omat lakimiehet ja muut näitä varten tehdyt järjestelyt, pystyvät kyllä tällaisissa asioissa pärjäämään, mutta pienyrittäjä on aivan turvaton. Toivon, että aloite menestyisi todella hyvin.

Riksdagen avslutade debatten.

Riksdagen remitterade ärendet till lagutskottet.